

ΜΥΚΗΝΕΣ

Μυκηναϊκός Πολιτισμός (1400-1100 π.Χ.)

- Ανάκτορα και κύριες οχυρώσεις
- Μυκηναϊκές εγκαταστάσεις
- Χώρος υπό τον άμεσο έλεγχο του μυκηναϊκού πολιτισμού (1400-1300 π.Χ.)
- Πόλεις εκτός μυκηναϊκής επικράτειας με μυκηναϊκά ευρήματα

Οι Μυκήνες (αρχαία ελληνικά: Μυκῆναι) είναι αρχαία πόλη της Αργολίδας κοντά στο βουνό Τρητός κι απέναντι απ' τον Αργολικό κόλπο. Ο αρχαιολογικός χώρος των Μυκηνών βρίσκεται περίπου 90 χιλιόμετρα νοτιοδυτικά της Αθήνας, στη βορειοανατολική Πελοπόννησο.

Κατά τη 2η χιλιετία π.Χ., οι Μυκήνες ήταν ένα από τα μεγαλύτερα κέντρα του ελληνικού πολιτισμού, αποτελώντας ένα ισχυρό στρατιωτικό φρούριο που δέσποζε στο μεγαλύτερο μέρος της νότιας Ελλάδας. Η περίοδος της ελληνικής ιστορίας μεταξύ 1600 π.Χ. έως περίπου το 1100 π.Χ. ονομάζεται «μυκηναϊκή», αναφερόμενη στις Μυκήνες.

Όνομασία

Παρότι το οχυρό κτίστηκε από Έλληνες, η ονομασία «Μυκήνες» δεν θεωρείται ελληνική αλλά μάλλον αποτελεί προελληνικό τοπωνύμιο, το οποίο υιοθετήθηκε από τους επήλυδες Έλληνες.[4][5] Σύμφωνα με τον Πausανία, ο Περσέας έκτισε τις Μυκήνες στην Τίρυνθα και τους έδωσε αυτό το όνομα είτε διότι του έπεσε εκεί ο «μύκης» (θήκη) απ' το ξίφος του[6] είτε ενώ διψούσε, βρήκε ένα μύκητα (δηλαδή ένα μανιτάρι) και τραβώντας τον είδε να υπάρχει η πηγή Περσεία, που υπάρχει και σήμερα.

Οι Μυκήνες Βρίσκονται στην Πελοπόννησο στο Νομό Αργολίδας και ανήκουν στο Δήμο Άργους - Μυκηνών. Στο Αρχαιολογικό χώρο των Μυκηνών πριν από πολλά χρόνια υπήρχε μια από τις σπουδαιότερες πόλεις η οποία ήταν το μεγαλύτερο κέντρο του Μυκηναϊκού πολιτισμού η Ακρόπολη των Μυκηνών η οποία χτίστηκε επάνω σε ένα λόφο με γερά τείχη. Οι πέτρες αυτών των τειχών ήταν μεγάλες και οι άνθρωποι πίστευαν ότι τις έφτιαξαν οι Κύκλωπες γι' αυτό πήραν και την ονομασία κυκλώπεια τείχη. Δύο πέτρινα λιοντάρια ήταν αυτά που στόλιζαν την περίφημη αυτή πύλη γνωστή μέχρι και σήμερα ως (Πύλη των Λεόντων.)

Μέσα στην ακρόπολη βρισκόταν:

Το ανάκτορο στο οποίο έμενε ο βασιλιάς με την οικογένειά του.

Στο ισόγειο του ανακτόρου υπήρχε μια αίθουσα το μέγαρο όπου εκεί ήταν ο θρόνος του βασιλιά.

Δίπλα από το μέγαρο υπήρχαν δωμάτια και λουτρά για την βασιλική οικογένεια.

Οι τοίχοι του ανακτόρου ήταν στολισμένοι με τοιχογραφίες από (πολεμικές σκηνές και σκηνές κυνηγιού.)

Μέσα στην Ακρόπολη υπήρχαν (Αποθήκες, Εργαστήρια, Θησαυροφυλάκια, σπίτια για τους φρουρούς, τους αξιωματούχους, τους τεχνίτες, υπόγειες δεξαμενές νερού, και το Ιερό των Θεών.)

Η πόλη των Μυκηνών ήταν χτισμένη γύρω από την Ακρόπολη και όταν πλησίαζαν οι εχθροί οι κάτοικοι έμπαιναν μέσα στην Ακρόπολη για προστασία.

Ο Ερρίκος Σλήμαν Έσκαψε την ακρόπολη των Μυκηνών, όπου βρήκε τους γνωστούς κάθετους λακκοειδείς τάφους, διάφορα αγγεία σπάνιας τέχνης, δείγματα Μυκηναϊκού πολιτισμού που αναπτύχθηκε με κέντρο τις Μυκήνες από τα 1600 π.Χ.- 1100 π.Χ.

ΙΣΤΟΡΙΑ

- Νεολιθική και μέση εποχή χαλκού

Τα Κυκλώπεια τείχη των Μυκηνών.

Η ακρόπολη των Μυκηνών κατοικούταν από την πρώιμη νεολιθική έως και την πρώιμη και μέση ελλαδική περίοδο.

- Ύστερη εποχή του χαλκού

Κατά τη διάρκεια της εποχής του χαλκού, το οικιστικό σχέδιο των Μυκηνών περιλάμβανε έναν οχυρωμένο λόφο που περιβάλλεται από μικρά χωριά και κτήματα, σε αντίθεση με την πυκνοκατοικημένη παραθαλάσσια περιοχή (Άργος). Οι ηγεμόνες του κράτους των Μυκηνών που δέσποζε σε μεγάλο μέρος του μεσογειακού κόσμου θα πρέπει να επέλεξαν αυτή τη λιγότερο κατοικημένη και πιο απομακρυσμένη τοποθεσία χάρη στην αμυντική της αξία.

- Δωρική Κάθοδος

Απ' τον 12ο αιώνα π.Χ. άρχισε η παρακμή των Μυκηνών. Η καταστροφή του κράτους των Χετταίων που ήταν και οι μοναδικοί φορείς ήδη από τον 17ο αιώνα της τεχνικής επεξεργασίας του σιδήρου, η απώλεια των αιγυπτιακών αγορών άρχισαν να κλονίζουν τις Μυκήνες. Η καταστροφή αυτή συμπληρώθηκε απ' τους Ηρακλειδείς. Μετά το φόνο του Αγαμέμνονα απ' τον Αίγισθο, το κράτος των Ατρείδων έπαψε να υπάρχει και οι νέοι κατακτητές της Πελοποννήσου, οι Δωριείς, δε δυσκολεύτηκαν καθόλου να πατήσουν το 1100 π.Χ. τη χώρα, που έφτασε σε μεγάλο βαθμό πολιτισμού.

Από τότε έπεσαν σε αφάνεια μέχρι τους περσικούς πολέμους. Λίγοι μόνο πολεμιστές της πήραν μέρος στις μάχες Θερμοπυλών και Πλαταιών. Καταστράφηκαν ξανά το 468 π.Χ. από τους Αργείους που έγιναν κύριοι της περιοχής και τη μοίρασαν στους φτωχούς πολίτες του Άργους.

Οι παλιοί κάτοικοι των Μυκηνών σκορπίστηκαν σε όλη σχεδόν την Ελλάδα φτάνοντας μέχρι τη Μακεδονία.

Βέβαια υπήρχαν ακόμα στην παλιά πόλη μερικοί κάτοικοι μέχρι το 150 μ.Χ., οπότε πιθανώς ερημώθηκε τελείως.

Οι Μυκήνες στην Ελληνική μυθολογία και στους μύθους

-Περσείδες

Η παράδοση αναφέρει ότι τις Μυκήνες ίδρυσε ο Περσέας, εγγονός του βασιλέα του Άργους Ακρίσιου. Ο Ακρίσιος χώρισε τη χώρα του σε διάφορα βασίλεια και έδωσε το Ηραίο στον αδελφό του Προίτο, τη Μιδέα και την Τίρυνθα και ο Περσέας, που ήταν γιος του Δία και της Δανάης, έφυγε για τη χώρα της Λυκίας. Επιστρέφοντας από εκεί, σκότωσε, χωρίς να θέλει, τον παππού του και έδωσε στον Μεγαπένθη το βασίλειό του, το Άργος, ενώ πήρε από εκείνον το βασίλειο της Τίρυνθας.

Άλλοι λένε ότι η κόρη ή η γυναίκα του Ινάχου είχε το όνομα Μυκήνη. Από τον Περσέα ιδρύθηκε η δυναστεία των Περσειδών, στην οποία ανήκουν μικροί τετράγωνοι τάφοι. Απόγονοι αυτού ήταν ο Ηλεκτρυόνας, ο Σθένελος και ο Ευρυσθέας, ο τελευταίος γόνος της δυναστείας, που φονεύθηκε από τους Ηρακλείδες.

-Πελοπίδες

Μετά τον θάνατο του Ευρυσθέα την εξουσία ανέλαβαν οι Πελοπίδες Ατρέας και Θυέστης οι οποίοι διέθεταν το νόμιμο κληρονομικό δικαίωμα καθώς ήταν οι πλησιέστεροι συγγενείς του από τη πλευρά της μητέρας του.[9] Οι Πελοπίδες κατασκεύασαν την Πύλη των Λεόντων και δραστήριοι, όπως ήταν, κυριάρχησαν σε όλη την Πελοπόννησο και τα γύρω νησιά, απέκτησαν δύναμη και κύρος, ώστε όλοι οι βασιλείς εκείνων των χρόνων θεώρησαν ως αρχηγό τους στην εκστρατεία κατά της Τροίας τον Αγαμέμνονα. Σ' αυτούς ανήκουν τα οχυρά της Ακρόπολης, οι θολωτοί τάφοι, όπως ο περίφημος τάφος του Ατρέα, ένα θαυμάσιο έργο των αρχαίων Ελλήνων κι ακόμα πολλοί άλλοι μικρότεροι, που βρέθηκαν ανοιχτοί και λεηλατημένοι για πολλά χρόνια, όπως αναφέρει ο Πausanias κι ο Σοφοκλής.

Οι Πελοπίδες κυβέρνησαν τρεις και περισσότερο αιώνες 1400 π.Χ. - 1050 π.Χ. Βέβαια, οι παραδόσεις δεν μπορούν να μας πληροφορήσουν ακριβώς για τα ιστορικά γεγονότα αυτών των χρόνων. Ο Ατρεΰς κι ο Αγαμέμνονας είναι τα πιο γνωστά πρόσωπα αυτής εποχής απ' τα ποιήματα και τα ευρήματα των ανασκαφών, που μας βοηθούν να γνωρίσουμε και τους ανθρώπους που έζησαν σ' αυτά τα μέρη. Οι πελώριοι λίθοι που χρησιμοποιήθηκαν για την Πύλη των Λεόντων, μας μιλούν για τη δύναμη εκείνων των ανθρώπων, που προκαλούσαν κατάπληξη στους πολίτες των άλλων πόλεων, ώστε τα ονόμαζαν «Κυκλώπεια τείχη». Τα ανάκτορα, που είχαν για πυρήνα ένα ορθογώνιο κτίριο με πολλά διαμερίσματα γύρω, στολίζονταν με πολύχρωμες τοιχογραφίες.

Τα διάφορα κοσμήματα, όπλα, δαχτυλίδια, ειδώλια (αγάλματα) μικρά και άλλα αντικείμενα αλλά και τα εκτεταμένα οικιστικά κατάλοιπα εντός και εκτός της ακρόπολης των Μυκηνών μας γνωρίζουν τον τρόπο ζωής των Μυκηναίων.

Σημερινή κατάσταση

Σήμερα στη θέση αυτή υπάρχει το μικρό χωριό Μυκήνες (Χαρβάτι επί τουρκοκρατίας) και τα ερείπια της Ακρόπολης, που θυμίζουν πάντα τις μακρινές και ένδοξες εποχές. Από τα σωζόμενα σήμερα ερείπια σπουδαιότερα είναι οι δυο ταφικοί βασιλικοί περίβολοι Α και Β που αποτελούσαν τμήμα του εκτεταμένου προϊστορικού νεκροταφείου στα δυτικά του λόφου του ανακτόρου, από των οποίων την ανασκαφή (λακκοειδείς τάφοι) προέρχεται ο μεγαλύτερος όγκος των εκπληκτικών ευρημάτων (τα περισσότερα είναι χρυσά και χαρακτηρίζονται για τη θαυμάσια τέχνη τους), ο θησαυρός του Ατρέα (θολωτός τάφος), ο θολωτός τάφος της Κλυταιμνήστρας, η Πύλη των Λεόντων, το Βασιλικό ανάκτορο, ο ναός, η Βόρεια Πύλη καθώς και η Υπόγεια δεξαμενή κ.ά. Πάρα πολλά από τα ευρήματα που έφερε στο φως η αρχαιολογική σκαπάνη στις Μυκήνες εκτίθενται στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας καθώς και στο νέο, σύγχρονο, Μουσείο Μυκηνών στη βόρεια κλιτύ της ακρόπολης.

ΑΡΧΑΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ

- Η αρχαία Ολυμπία ήταν ένας ιστορικός και ιερός χώρος στην Ελλάδα ,σύμβολο πολιτισμού , θρησκείας και αθλητισμο , ενώ διατηρεί ζωντανή την παράδοση. Αποτελεί σημείο συνάντησης για την αθλητική και πνευματική κληρονομιά της Ελλάδας.

Αγαθάγγελος Παπαδόπουλος
Φώτης Τριανταφύλλου

Η ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ

- Η αρχαία Ολυμπία βρίσκεται στην δυτική Πελοπόννησο , κοντά στην σύγχρονη Ολυμπία . Η γεωγραφική της θέση της έδωσε πολιτιστική και στρατηγική αξία. Ήταν κέντρο ενότητας και ανταλλαγής μεταξύ των ελληνικών πόλεων

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΗΣ

- Ιδρύθηκε περίπου τον 8^ο αιώνα π.Χ. και άνθισε για αιώνες .Η Ολυμπία γνώρισε πολιτιστική ακμή με τις εορταστικές της τελετές .Η παρακμή της ολοκληρώθηκε σταδιακά με τις κοινωνικές και πολιτιστικές αλλαγές.

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

- Ξεκίνησαν το 776 π.Χ. και διεξάγονταν κάθε τέσσερα χρονιά. Συμπεριλάμβαναν αγώνες όπως το στάδιο, την πάλη και το πένταθλο. Ήταν αθλητικό και θρησκευτικό γεγονός που προώθησε την ειρήνη μεταξύ των Ελλήνων.

ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

- Ο ναός του Δία αποτελεί το πιο εμβληματικό μνημείο της Ολυμπίας . Στον χώρο διακρίνονται και άλλα σημαντικά αρχιτεκτονικά καταλύματα όπως το στάδιο και το θέατρο . Αυτά τα μνημεία μαρτυρούν την αρχιτεκτονική και καλλιτεχνική κληρονομιά της εποχής .

Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ

- Η Ολύμπια ήταν ιερό κέντρο αφιερωμένο στον Δία και άλλους θεούς. Οι τελετές, οι θυσίες και οι μυθολογικές παραδόσεις συνοδεύαν τις εορτές της. Διατηρούσε κεντρικό ρολό στην θρησκευτική ζωή και τα πιστεύω των Ελλήνων.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ

- Οι κάτοικοι ζούσαν με βάση τη γεωργία, το εμπόριο και τις χειροτεχνίες.
Η κοινωνική τους ζωή χαρακτηριζόταν από τοπικές εορτές και θρησκευτικές τελετές.
Η καθημερινότητα συνδυάζετο με την αφομοίωση στις παραδόσεις και τον πολιτισμό.

ΤΑ ΣΥΜΒΑΤΙΚΟΤΕΡΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΝΑΣΚΑΦΕΣ

- Οι αρχαιολογικές ανασκαφές αποκάλυψαν αγάλματα , κεραμικά και εργαλεία . Τα ευρήματα προσφέρουν στοιχεία για την τέχνη , την τεχνοτροπία και την καθημερινή ζωή . Αποκαλύπτουν τη λειτουργία , τις τεχνολογικές γνώσεις και τα θρησκευτικά πεποιθήματα της εποχής.

Η ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

- Οι σύγχρονοι Ολυμπιακοί αγώνες αντλούν έμπνευση από την αρχαία παράδοση .Η τελετουργία και η πνευματική αξία συνεχίζουν μέσα από το σύμβολο της Ολυμπιακής φλόγας .Η κληρονομιά της αρχαίας Ολυμπίας τιμάται και αναβιώνει κάθε τέσσερα χρονιά στον παγκόσμιο αθλητισμό.

Συμπερασματικά ,η αρχαία Ολυμπία δεν είναι απλώς ένας ιστορικός χώρος , αλλά μια ζωντανή σύνδεση με το παρελθόν , που συνεχίζει να εμπνέει τον κόσμο μέχρι σήμερα. Η μελέτη και η κατανόηση της αρχαίας Ολυμπίας είναι πολύ σημαντική για να έρθουμε πιο κοντά με τις ρίζες και τις παραδόσεις της Ελλάδας.

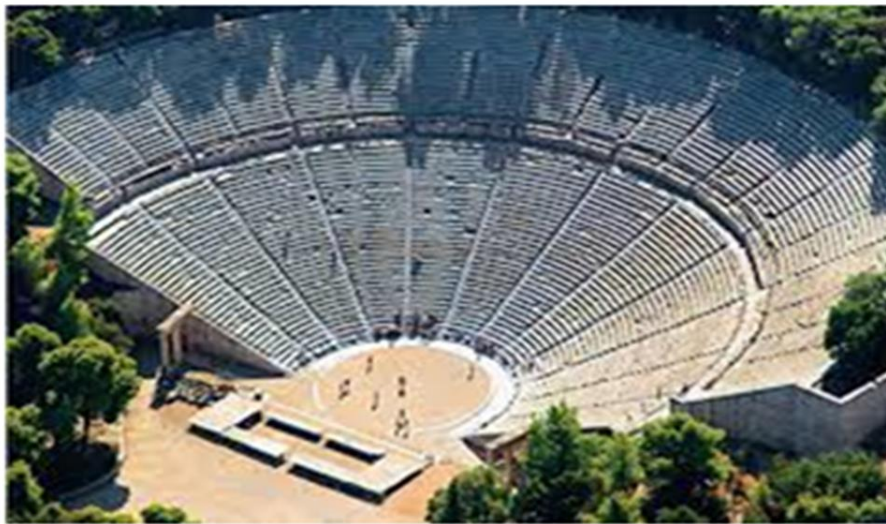
Βιβλιογραφία:

1. https://www.culture.gov.gr/el/Information/SitePages/view.aspx?nID=5235&utm_source
2. https://www.primeminister.gr/2021/11/10/27911?utm_source

- ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΕ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ(ΚΥΠΡΟΣ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ)

**ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ(ΟΜΑΔΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ)**

Το αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου

1

- Η Επίδαυρος είναι ο σημαντικότερος αρχαίος τόπος λατρείας του θεού Ασκληπιού. Η πόλη βρισκόταν εκεί όπου σήμερα βρίσκονται τα Πίδαυρα ή Παλαιά Επίδαυρος (Αρχαία Επίδαυρος) 13 χιλιόμετρα από το Ασκληπιείο της. Από το 1988 ανήκει στην παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά της UNESCO.

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ

- Σύμφωνα με την παράδοση κατασκευάστηκε στον ύστερο 4^ο αιώνα π.Χ. από τον αρχιτέκτονα Πολύκλειτο, μερικοί όμως το χρονολογούν στις αρχές του 3^{ου} αιώνα π.Χ. Η ορχήστρα του θεάτρου αυτού, στο οποίο εκφράσθηκε στην τέλεια μορφή της όλη η σχετική αρχιτεκτονική εμπειρία της αρχαιότητας, είναι ένας τέλειος κύκλος με βάση για τον βωμό του θεού στο κέντρο του.

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ

- Το όνομα Επίδαυρος της δόθηκε από τον τρίτο κατά σειρά άρχοντά της, που ήταν και ήρωας της Επιδαύρου, τον Επίδαυρο, γιο του Άργους και της Ευάνδης. Σύμφωνα με τον Όμηρο, ο Επίδαυρος πήρε μέρος στον Τρωικό Πόλεμο.
- Ξακουστή σ' όλη την Ελλάδα την έκανε το Ασκληπιείο της, ένα από τα σπουδαιότερα της αρχαιότητας, με το ιερό του Ασκληπιού που απέχει 15 περίπου χλμ. από την πόλη. Στους ίδιους περίπου χώρους λάτρευαν και τον Απόλλωνα, υπήρχε όμως προς τιμή του ιδιαίτερο ιερό λίγο πιο ψηλά από το αρχαίο θέατρο.

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ

- Το Ασκληπιείο της Επιδαύρου είναι κτισμένο στους πρόποδες των ορέων Αραχναίο, Κορυφαίο και Τίθιο, όπου, σύμφωνα με τη μυθολογία, γεννήθηκε ο Ασκληπιός και η λατρεία του ξεκίνησε εκεί για πρώτη φορά τον 6ο π.Χ. αιώνα. Η στρατηγική της θέση, αλλά, κυρίως, το Ασκληπιείο της, συντέλεσαν, ώστε η πόλη να γνωρίσει πρωτοφανή ανάπτυξη. Οι κάτοικοί της ασχολούνταν κυρίως με τη ναυτιλία.
- Το Ασκληπιείο ήταν το πιο φημισμένο εκείνη την εποχή λόγω των σοβαρών περιπτώσεων που γιατρεύτηκαν εκεί.

Ασκληπιείο

- Από όλα τα αρχαία θέατρα, το θέατρο της Επιδαύρου είναι το ωραιότερο και το καλύτερα διατηρημένο. Προορισμένο για τη διασκέδαση των ασθενών έχει χωρητικότητα 13.000 θεατών. Χωρίζεται σε δύο μέρη. Ένα των 21 σειρών καθισμάτων για το λαό, και το κάτω, από 34 σειρές καθισμάτων, για τους ιερείς και τους άρχοντες.

Η θαυμάσια ακουστική του, αλλά και η πάρα πολύ καλή κατάσταση στην οποία διατηρείται συντέλεσαν στη δημιουργία του φεστιβάλ Επιδαύρου, θεσμός που έχει ξεκινήσει εδώ και πολλά χρόνια. Στην Επίδαυρο έχουν εμφανιστεί πολλοί από τους μεγαλύτερους Έλληνες ηθοποιούς, μέχρι και η διάσημη Ελληνίδα σοπράνο Μαρία Κάλλας

ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

Μουσείο Επιδαύρου

*Σας ευχαριστούμε πολύ
για την προσοχή σας*

Αντωνίου Σοφία
Παναγιωτίδου Μιχαέλα
Παπαδοπούλου Έλενα
Πουγαρίδου Μαρία
Σωτήρη Σωτήρης
Φουδούλη Βασιλική